Thomas Aquinas: De potentia dei. Add: De malo; De spiritualibus creaturis; De anima; De unione verbi; De virtutibus. Ed: Theodericus de Susteren
Cologne: Heinrich Quentell, 7 May 1500, 1500

Incipiũt questiones

de aĩa disputate p sanctum Thomã ordĩnis fratrũ
predicatorum.

Questio pri-

ma. vtrũ aĩa hũana pos-
sit esse forma ⁊ h aliqd
1 Et videt q non. si em̃
aĩa hũana ẽ h aliqd ẽ sb
sistẽs ⁊ hñs p se eẽ ↄple-
tũ. qd ãt aduenit alicui
post esse ↄpletũ aduenit
ei accñtalr. vt albedo ho
mini ⁊ vestimentũ. Cor
pus ergo vnitũ aĩe aduenit ei accidẽtalr. si g aĩa ẽ h
2 aliquid nõ est forma subalis corpis. ¶ P. Si aĩa est
h aliqd optet q sit aliqd indiuiduatũ. nullũ em̃ vni
uersaliũ est h aliqd. aut g indiuiduat ex aliquo alio
aut ex se. si ex alio ⁊ est forma corpis. optet q indiui-
duetur ex corpe. Nã forme indiuiduãt ex ppria ma-
teria. ⁊ sic seqtur q remoto corpe tollet indiuiduatõ
aĩe. ⁊ sic aĩa nõ poterit esse p se subsistẽs. nec h aliquid
Si ãt ex se indiuiduat. aut est forma simplex. aut est
aliqd ↄpositũ ex materia ⁊ forma. Si est forma sim
plex. seqtur q vna aĩa indiuiduata ab alia differre
nõ poterit nisi fm formã. Differẽtia ãt fm formã fa-
cit diuersitatẽ spẽi. Seqtur g q aĩe diuersoꝝ hoĩm
sint specie differẽtes. vñ et hoĩes specie differrẽt. si aĩa
est forma corpis cũ vnũqdq3 a ppria forma speciem
sortiat. Si ãt ẽ ↄposita ex materia ⁊ forma ĩpossibi-
le ẽ q fm se totã sit forma corpis Nã materia nulli⁹
est forma. Relinqtur g q ĩpossibile sit aĩam simul eẽ
3 h aliqd et formã. ¶ P. Si aĩa ẽ h aliqd. seqtur q sit
indiuiduũ qddã. oĩe ãt indiuiduũ ẽ in aliq̃ specie ⁊
in aliq̃ genere. Relinqtur g q aĩa habeat ppriã speci
em ⁊ ppriũ gen⁹. Impossibile ẽ ãt q aliqd ppriã spe
ciem habens recipiat supadditionẽ alterius ad speci
ei cuiusdã ↄstitutionẽ. q2 vt phs dt in. viij. metaph.
spẽs reꝝ sunt sicut numeri. in qb9 qcquid subtrahit
vel addit spẽm variat. Materia ãt ⁊ forma vniũtur
ad spẽi ↄstitutionẽ. si g aĩa est h aliqd non vniet cor
4 pori vt forma materie ¶ P. Cũ deus res pter sui bo
nitatẽ fecerit q̃ in diuersis reꝝ gradib9 manifestatur
tot gradus entiũ instituit qt potuit natura pati. si g
aĩa hũana pt p se subsistere qd optet dicere si ẽ hoc ali
quid. sequet q aĩe p se exñtes sint vni⁹ gradus entiũ
Forme ãt nõ sunt vnius gradus entiũ seorsum sine
materijs. ⁊ g aĩa si est h aliqd nõ erit forma alicui⁹ ma
5 terie. ¶ P. Aĩa si est h aliqd ⁊ p se subsistẽs. optet q
sit incorruptibilis. cũ neq3 ↄtrariũ habeat. neq3 ex cõ
trarijs ↄposita sit. Si ãt ẽ incorruptibilis nõ pt esse
pportionata corpi corruptibili qle est corp⁹ huma-
nũ. oĩs ãt forma ẽ pportionata sue materie. ergo si
aĩma est hoc aliqd nõ erit forma corpis hũani ¶ P. 6
Nihil subsistẽs ẽ actus pur⁹ nisi deus. si g aĩa ẽ hoc
aliquid vtpote p se subsistẽs erit in ea aliq̃ cõpositio
actus ⁊ potẽtie. ⁊ sic nõ poterit eẽ forma. q2 potẽtia nõ
est alicui⁹ actus. si ergo aĩa sit h aliqd nõ erit forma
¶ P. Si aĩa ẽ h aliqd potens p se subsistere nõ opor 7
tet q corpi vniat nisi pter aliqd bonũ ipsius. aut g
pter aliqd bonũ eẽntiale. aut pter bonũ accidẽta-
le. pter bonũ eẽntiale nõ. q2 sine corpe pt subsistere.
neq3 etiã pter bonũ accñtale. qd pcipue videtur esse
cognitio veritatis quã aĩa hũana p sensus accipit. q̃
sine organis corporeis eẽ nõ pñt. s3 aĩme pueroꝝ ãte
etiã q3 nascãtur morientiũ dicũtur a qbusdã pfectã
cognitionẽ reꝝ habere quã tñ ↄstat q p sensu3 nõ ac-
quisierũt. Si g aĩa est h aliqd nulla rõ est qre corpi
vniat vt forma. ¶ P. Forma et h aliqd ex opposito 8
diuidũtur. Dicit em̃ phs in. ij. de aĩa. q suba diuidit
in tria. quoꝝ vnũ est forma. aliud materia. ⁊ tertium
qd est h aliqd. opposita ãt nõ dicũtur de eodẽ. g aĩa
hũana nõ pt esse forma ⁊ h aliqd. ¶ P. Id qd ẽ h ali 9
quid p se subsistit. forme ãt ppriũ est vt sit in alio. q̃
videnẽ esse opposita. si g aĩa est h aliqd non videt q
sit forma. Sed dice. q corrupto corpe aĩa remane
at h aliqd et p se subsistẽs. s3 tũc perit in ea rõ forme.
¶ Sed ↄtra. Oĩe qd pt abscedere ab aliq̃ manẽte 10
suba eius inest ei accidẽtalr. si g aĩma remanẽte post
corpus perit in ea rõ forme. seqtur q rõ forme ↄueni-
at ei accidẽtalr. s3 nõ vniẽ corpi ad ↄstitutõem hoĩs
nisi put ẽ forma. g vniẽ corpi accidẽtalr. ⁊ p ↄsequẽs
hõ erit ens p accidẽs qd est incõueniẽs. ¶ P. Si aĩa 11
humana ẽ h aliqd et p se exñs optet q p se habeat ali
quã ppriã opationẽ. q2 vniuscuiusq3 rei p se existen-
tis est aliq̃ ppria opatio. s3 aĩa hũana non habet ali
quã ppriã opationẽ. q2 ipm intelligere qd maxime
videt eẽ eius ppriũ nõ est aĩe s3 hoĩs p aĩam. vt dici
tur in. i. de aĩa. g aĩa humana non ẽ h aliquid. ¶ P. 12
Si aĩa hũana ẽ forma corpis. optet q h3 aliquã de
pendẽtiã ad corpus. Forma em̃ ⁊ materia a seinuicẽ
dependẽt. sed qd dependet ex aliq̃ nõ est h aliqd. si er-
go aĩa ẽ forma corpis nõ est h aliquid. ¶ P. Si aĩa 13
est forma corpis optet q aĩe et corpis sit vnũ eẽ. nã
ex materia ⁊ forma fit vnũ fm esse. s3 aĩe et corpis nõ
pt esse vnũ esse cũ sint diuersoꝝ generũ. Aĩa em̃ est in
genere sube incorpee. corpus vo in gñe sube corpo-
ree. g aĩa nõ pt eẽ forma corpis. ¶ P. Esse corpis ẽ eẽ 14
corruptibile. ⁊ ex ptib9 qtitatis resultãs. esse aũt aĩe
est incorruptibile et simplex. g corpis et aĩe nõ ẽ vnũ
esse. Sed dice. q corp⁹ hũanũ ipm esse corpis h3
p aĩam. ¶ Sed ↄtra. Phs dt in. ij. de aĩa. q aĩa ẽ act⁹ 15
corpis physici organici. h ergo qd ↄpat ad aĩam vt
materia ad actũ ẽ iã corpus physicũ organicũ qd nõ
pt eẽ nisi p aliquã formã q̃ ↄstituat in gñe corpis. h3
ergo corpus hũanũ suũ esse pter esse aĩe. ¶ P. Prin 16
cipia eẽntialia q̃ sunt materia ⁊ forma ordinãtur ad
esse. s3 ad illud qd pt haberi in natura ab vno nõ re-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-356/0472
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG